

Aplikacja notarialna 2023.

**Pytania, odpowiedzi, tabele
+ dostęp do testów online**

Wydanie 16.

Przejdź do produktu na **ksiegarnia.beck.pl**

Rozdział I.

Testy z prawa cywilnego

1. Test z ustawy z 23.4.1964 r. – Kodeks cywilny (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1360 ze zm.)

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
1.	Ustawa – Kodeks cywilny reguluje stosunki cywilnoprawne pomiędzy: a) osobami fizycznymi, b) osobami prawnymi, c) osobami fizycznymi i osobami prawnymi.	c	art. 1
2.	Ustawa – Kodeks cywilny: a) nigdy nie ma mocy wstecznej, b) ma moc wsteczną, jeżeli wynika to z jej brzmienia lub celu, c) ma moc wsteczną tylko wtedy, jeżeli wymagają tego zasady współżycia społecznego.	b	art. 3
3.	Działanie lub zaniechanie uprawnionego, polegające na czynieniu ze swego prawa użytku sprzecznego z jego społeczno-gospodarczym przeznaczeniem: a) podlega ochronie prawnej, o ile nie stanowi naruszenia prawa, b) stanowi wykonywanie prawa, w związku z czym korzysta z jego ochrony, o ile nie narusza praw innych uprawnionych, c) nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.	c	art. 5
4.	Ciężar udowodnienia faktu spoczywa na: a) osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, b) pozwanym, c) powodzie.	a	art. 6
5.	Jeżeli ustawa uzależnia skutki prawne od dobrej lub złej wiary: a) domniemywa się istnienie złej wiary, b) domniemywa się istnienie dobrej wiary, c) domniemywa się istnienie dobrej wiary, chyba że skutki prawne dotyczą nieruchomości – wówczas domniemywa się istnienie złej wiary.	b	art. 7
6.	Zdolność prawną każdy człowiek ma od chwili: a) ukończenia 18 lat, b) ukończenia 13 lat, c) urodzenia.	c	art. 8 § 1
7.	W razie urodzenia dziecka: a) domniemywa się, że urodziło się ono żywe, b) przyjmuje się, że urodziło się martwe, c) domniemywa się, że urodziło się żywe, chyba że miejsce urodzenia jest nieznane.	a	art. 9
8.	Pełnoletnim jest osoba, która: a) ukończyła 18 lat lub na mocy orzeczenia sądu rodzinnego została uznana za osobę pełnoletnią, b) ukończyła 18 lat lub zawarła małżeństwo, c) ukończyła 18 lat, a w określonych przypadkach wskazanych w prawie karnym również osoba, która ukończyła 17 lat.	b	art. 10 § 1 i 2
9.	Jeżeli osoba niepełnoletnia zawarła związek małżeński, w razie unieważnienia małżeństwa przed ukończeniem przez nią 18. roku życia: a) uznaje się ją od chwili unieważnienia małżeństwa za osobę niepełnoletnią, b) osoba taka nie traci pełnoletności, c) osoba taka nie traci pełnoletności, chyba że sąd rodzinny orzeknie inaczej.	b	art. 10 § 2

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
10.	Pełną zdolność do czynności prawnych nabywa się z chwilą: a) ukończenia 13 lat, b) ukończenia 17 lat, c) uzyskania pełnoletności.	c	art. 11
11.	Nie mają zdolności do czynności prawnych: a) osoby, które nie ukończyły 13 lat, oraz osoby ubezwłasnowolnione całkowicie, b) osoby, które nie ukończyły 18 lat, oraz osoby ubezwłasnowolnione całkowicie, c) osoby, które nie ukończyły 18 lat, lub nie zawarły związku małżeńskiego oraz osoby ubezwłasnowolnione całkowicie.	a	art. 12
12.	Osoby ubezwłasnowolnione całkowicie: a) nie mają zdolności do czynności prawnych, b) mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych, c) mają pełną zdolność do czynności prawnych.	a	art. 12
13.	Ubezwłasnowolnienie całkowite możliwe jest tylko w stosunku do osoby, która: a) ukończyła 18 lat, jeżeli wskutek choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego rodzaju zaburzeń psychicznych, w szczególności pijaństwa lub narkomanii, nie jest w stanie kierować swoim postępowaniem, b) ukończyła 13 lat, jeżeli wskutek choroby psychicznej, niedorozwoju umysłowego albo innego rodzaju zaburzeń psychicznych, w szczególności pijaństwa lub narkomanii, nie jest w stanie kierować swoim postępowaniem, c) ukończyła 18 lat lub zawarła związek małżeński.	b	art. 13 § 1
14.	Dla ubezwłasnowolnionego całkowicie ustanawia się: a) kuratelę, b) opiekę, chyba że pozostaje on jeszcze pod władzą rodzicielską, c) zarządcę tymczasowego.	b	art. 13 § 2
15.	Dla ubezwłasnowolnionego całkowicie ustanawia się opiekę, chyba że: a) jest on w stanie kierować swym postępowaniem, b) ustanowiony został dla niego kurator, c) pozostaje on jeszcze pod władzą rodzicielską.	c	art. 13 § 2
16.	Czynność prawna dokonana przez osobę, która nie ma zdolności do czynności prawnych, jest: a) bezwzględnie nieważna, b) nieważna, jednak gdy osoba niezdolna do czynności prawnych zawarła umowę należącą do umów powszechnie zawieranych w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, umowa taka staje się ważna z chwilą jej wykonania, chyba że pociąga za sobą rażące pokrzywdzenie osoby niezdolnej do czynności prawnych, c) nieważna, jednak gdy osoba niezdolna do czynności prawnych zawarła umowę należącą do umów powszechnie zawieranych w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego, umowa taka jest zawsze ważna.	b	art. 14 § 1 i 2
17.	Ograniczoną zdolność do czynności prawnych mają: a) osoby niepełnoletnie oraz ubezwłasnowolnione częściowo, b) małoletni, którzy ukończyli 13 lat, oraz osoby ubezwłasnowolnione całkowicie, c) małoletni, którzy ukończyli 13 lat, oraz osoby ubezwłasnowolnione częściowo.	c	art. 15
18.	Ubezwłasnowolnienie częściowe osoby pełnoletniej powinno być uzasadnione tym, że: a) stan tej osoby nie uzasadnia ubezwłasnowolnienia całkowitego, lecz potrzebna jest pomoc do prowadzenia jej spraw, b) nie istnieje potrzeba ubezwłasnowolnienia całkowitego, osoba taka zdolna jest bowiem do podejmowania drobnych, bieżących czynności z życia codziennego bez uszczerbku dla swego dobra, c) stan tej osoby nie uzasadnia ubezwłasnowolnienia całkowitego, lecz niezbędne jest prowadzenie za nią jej spraw majątkowych.	a	art. 16 § 1

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
19.	Powodem ubezwłasnowolnienia częściowego osoby pełnoletniej może być: a) ciężka choroba, niedorozwój intelektualny albo innego rodzaju zaburzenia psychiczne, w szczególności pijaństwo lub narkomania, b) ciężka choroba, zaburzenia rozwoju intelektualnego albo innego rodzaju zaburzenia psychiczne, w szczególności pijaństwo lub narkomania, c) choroba psychiczna, niedorozwój umysłowy albo innego rodzaju zaburzenia psychiczne, w szczególności pijaństwo lub narkomania.	c	art. 16 § 1
20.	Dla osoby ubezwłasnowolnionej częściowo ustanawia się: a) opiekę, b) kuratelę, c) pełnomocnika.	b	art. 16 § 2
21.	Aby czynność prawna, przez którą osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych zaciąga zobowiązanie lub rozporządza swoim prawem, była ważna, potrzebne jest: a) uzyskanie potwierdzenia jej przedstawiciela ustawowego (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie), b) osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych nie może zaciągać zobowiązań ani rozporządzać swoim prawem, c) uzyskanie zgody jej przedstawiciela ustawowego (z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie).	c	art. 17
22.	Aby umowa zawarta przez osobę ograniczoną w zdolności do czynności prawnych bez wymaganej zgody przedstawiciela ustawowego była ważna, niezbędne jest: a) potwierdzenie umowy przez tego przedstawiciela, b) pisemne stwierdzenie braku zastrzeżeń ze strony przedstawiciela ustawowego, c) uzyskanie na umowie podpisu przedstawiciela ustawowego.	a	art. 18 § 1
23.	Umowa zawarta przez osobę ograniczoną w zdolności do czynności prawnych bez wymaganej zgody przedstawiciela ustawowego, potwierdzona po uzyskaniu pełnoletności przez tę osobę, jest: a) ważna, b) nieważna, c) ważna, o ile zostanie potwierdzona również przez przedstawiciela ustawowego.	a	art. 18 § 2
24.	Strona, która zawarła umowę z osobą ograniczoną w zdolności do czynności prawnych bez wymaganej zgody przedstawiciela ustawowego: a) nie może powoływać się na brak zgody jej przedstawiciela ustawowego, b) może powoływać się na brak zgody jej przedstawiciela ustawowego, c) nie może powoływać się na brak zgody jej przedstawiciela ustawowego, o ile o ograniczeniu w zdolności do czynności prawnych wiedziała lub mogła z łatwością się dowiedzieć.	a	art. 18 § 3
25.	Strona, która zawarła umowę z osobą ograniczoną w zdolności do czynności prawnych bez wymaganej zgody przedstawiciela ustawowego, może: a) wyznaczyć temu przedstawicielowi odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; staje się wolna po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu, b) wyznaczyć temu przedstawicielowi odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu umowa jest nieważna, c) wyznaczyć temu przedstawicielowi odpowiedni termin do potwierdzenia umowy; po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu umowa staje się zobowiązaniem naturalnym.	a	art. 18 § 3
26.	Jeżeli osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych dokonała sama jednostronnej czynności prawnej, do której ustawa wymaga zgody przedstawiciela ustawowego: a) ważność tej czynności jest uzależniona od jej potwierdzenia przez przedstawiciela ustawowego, b) czynność ta jest nieważna, c) czynność ta jest nieważna tylko wówczas, jeżeli przedstawiciel ustawowy sprzeciwi się jej dokonaniu.	b	art. 19

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
27.	Osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych może bez zgody przedstawiciela ustawowego zawierać umowy: a) należące do umów powszechnie zawieranych w drobnych bieżących sprawach życia codziennego, b) dożywocia, c) dzierżawy.	a	art. 20
28.	Osoba ograniczona w zdolności do czynności prawnych: a) może bez zgody przedstawiciela ustawowego i sądu opiekuńczego rozporządzać swoim zarobkiem tylko do wysokości średniego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, b) nigdy nie może bez zgody przedstawiciela ustawowego rozporządzać swoim zarobkiem, c) może bez zgody przedstawiciela ustawowego rozporządzać swoim zarobkiem, chyba że sąd opiekuńczy z ważnych powodów postanowi inaczej.	c	art. 21
29.	Jeżeli przedstawiciel ustawowy osoby ograniczonej w zdolności do czynności prawnych oddał jej określone przedmioty majątkowe do swobodnego użytku: a) osoba ta zawsze uzyskuje pełną zdolność w zakresie wszystkich czynności prawnych, które tych przedmiotów dotyczą, b) osoba ta nigdy nie uzyskuje pełnej zdolności w zakresie żadnej z czynności prawnych, które tych przedmiotów dotyczą, c) osoba ta uzyskuje pełną zdolność w zakresie czynności prawnych, które tych przedmiotów dotyczą; wyjątek stanowią czynności prawne, do których dokonania nie wystarcza według ustawy zgoda przedstawiciela ustawowego.	c	art. 22
30.	Za konsumenta uważa się: a) osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową, b) zarówno osobę fizyczną, jak i osobę prawną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową, c) zarówno osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową, jak i osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.	a	art. 22 ¹
31.	Swoboda sumienia: a) nie jest dobrem osobistym, b) jest dobrem osobistym człowieka i jako takie pozostaje pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, c) nie jest dobrem osobistym, w związku z czym pozostaje pod ochroną prawa cywilnego zależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach.	b	art. 23
32.	Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania: a) chyba że nie jest ono bezprawne, b) nawet jeżeli nie jest ono bezprawne, c) tylko wtedy, gdy jest ono zawinione, choćby nie było bezprawne.	a	art. 24 § 1
33.	Ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym, bezprawnym działaniem: a) może żądać zaniechania tego działania, chyba że działa w złej wierze, b) nie może żądać zaniechania tego działania, a jedynie wzywać do takiego zaniechania, c) może żądać zaniechania tego działania, a w razie dokonanego naruszenia może on także żądać, aby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności aby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie.	c	art. 24 § 1
34.	Jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa: a) poszkodowany może żądać jej natychmiastowej naprawy na zasadach ogólnych, b) poszkodowany może żądać zadośćuczynienia na zasadach ogólnych, c) poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.	c	art. 24 § 2

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
35.	Miejscem zamieszkania osoby fizycznej jest: a) miejscowość, w której osoba ta stale przebywa, b) miejscowość, w której osoba ta jest zameldowana, c) miejscowość, w której osoba ta przebywa z zamiarem stałego pobytu.	c	art. 25
36.	Miejscem zamieszkania dziecka pozostającego pod władzą rodzicielską jest: a) miejsce zameldowania rodziców albo tego z rodziców, któremu wyłącznie przysługuje władza rodzicielska lub któremu zostało powierzone wykonywanie władzy rodzicielskiej, b) miejsce stałego pobytu rodziców albo tego z rodziców, któremu wyłącznie przysługuje władza rodzicielska lub któremu zostało powierzone wykonywanie władzy rodzicielskiej, c) miejsce zamieszkania rodziców albo tego z rodziców, któremu wyłącznie przysługuje władza rodzicielska lub któremu zostało powierzone wykonywanie władzy rodzicielskiej.	c	art. 26 § 1
37.	Jeżeli władza rodzicielska przysługuje na równi obojgu rodzicom mającym osobne miejsce zamieszkania, miejsce zamieszkania dziecka: a) jest u tego z rodziców, którego wskaże sąd opiekuńczy, b) jest u tego z rodziców, u którego dziecko stale przebywa. Jeżeli dziecko nie przebywa stale u żadnego z rodziców, jego miejsce zamieszkania określa sąd opiekuńczy, c) jest u tego z rodziców, u którego dziecko częściej przebywa. Jeżeli dziecko nie przebywa stale u żadnego z rodziców, jego miejsce zamieszkania określa sąd opiekuńczy.	b	art. 26 § 2
38.	Miejscem zamieszkania osoby pozostającej pod opieką opiekuna będącego osobą fizyczną, jest: a) miejscowość, w której osoba pozostająca pod opieką przebywa z zamiarem stałego pobytu, b) miejscowość, w której ma siedzibę sąd, który ustanowił opiekę, c) miejsce zamieszkania opiekuna.	c	art. 27
39.	Można mieć: a) tylko jedno miejsce zamieszkania, b) 2 miejsca zamieszkania, c) dowolną liczbę miejsc zamieszkania.	a	art. 28
40.	Zaginiony może być uznany za zmarłego, jeżeli: a) upłynęło 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym według istniejących wiadomości jeszcze żył; jednak gdyby w chwili uznania za zmarłego zaginiony ukończył 70 lat, wystarczy upływ 2 lat, b) upłynęło 5 lat od końca roku kalendarzowego, w którym według istniejących wiadomości jeszcze żył; jednak gdyby w chwili uznania za zmarłego zaginiony ukończył 70 lat, wystarczy upływ roku, c) upłynęło 10 lat od końca roku kalendarzowego, w którym według istniejących wiadomości jeszcze żył; jednak gdyby w chwili uznania za zmarłego zaginiony ukończył 70 lat, wystarczy upływ 5 lat.	c	art. 29 § 1
41.	Uznanie za zmarłego nie może nastąpić: a) przed końcem roku kalendarzowego, w którym zaginiony ukończyłby 23 lata, b) przed końcem roku kalendarzowego, w którym zaginiony ukończyłby 20 lat, c) przed końcem roku kalendarzowego, w którym zaginiony ukończyłby 18 lat.	a	art. 29 § 2
42.	Kto zaginął w czasie podróży powietrznej lub morskiej w związku z katastrofą statku lub okrętu albo w związku z innym szczególnym zdarzeniem, ten może być uznany za zmarłego: a) po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym nastąpiła katastrofa albo inne szczególne zdarzenie, b) po upływie roku od dnia, w którym nastąpiła katastrofa albo inne szczególne zdarzenie, c) po upływie 12 miesięcy od dnia, w którym nastąpiła katastrofa albo inne szczególne zdarzenie.	a	art. 30

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
43.	Jeżeli nie można stwierdzić katastrofy statku lub okrętu, bieg terminu 6-miesięcznego rozpoczyna się z upływem: a) roku od dnia, w którym statek lub okręt miał przybyć do portu przeznaczenia, a jeżeli nie miał portu przeznaczenia – z upływem roku od dnia, w którym była ostatnia udokumentowana o nim wiadomość, b) roku od dnia, w którym statek lub okręt miał przybyć do portu przeznaczenia, a jeżeli nie miał portu przeznaczenia – z upływem 2 lat od dnia, w którym była ostatnia o nim wiadomość, c) roku od dnia, w którym statek lub okręt miał przybyć do portu przeznaczenia, a jeżeli nie miał portu przeznaczenia – z upływem 2 lat od dnia, w którym była ostatnia udokumentowana o nim wiadomość.	b	art. 30 § 2
44.	Kto zaginął w związku z bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia nieprzewidzianym w wyżej wymienionych sytuacjach, ten może być uznany za zmarłego: a) po upływie 2 lat od dnia, w którym niebezpieczeństwo ustało albo według okoliczności powinno było ustać, b) po upływie roku od dnia, w którym niebezpieczeństwo według potwierdzonych wiadomości ustało albo według okoliczności powinno było ustać, c) po upływie roku od dnia, w którym niebezpieczeństwo ustało albo według okoliczności powinno było ustać.	c	art. 30 § 3
45.	Domniemywa się, że zaginiony zmarł w chwili: a) oznaczonej w orzeczeniu o uznaniu za zmarłego, b) upływu terminu określonego w ustawie, c) urzędowego stwierdzenia jego śmierci.	a	art. 31 § 1
46.	Jako chwilę domniemanej śmierci zaginionego oznacza się chwilę, która: a) według okoliczności zostaje uznana za udowodnioną, a w przypadku braku wszelkich danych – pierwszy dzień terminu, z którego upływem uznanie za zmarłego stało się możliwe, b) według okoliczności zostaje uznana za udowodnioną, a w przypadku braku wszelkich danych – upływ pierwszego dnia terminu, z którego upływem uznanie za zmarłego stało się możliwe, c) według okoliczności jest najbardziej prawdopodobna, a w przypadku braku wszelkich danych – pierwszy dzień terminu, z którego upływem uznanie za zmarłego stało się możliwe.	c	art. 31 § 2
47.	Jeżeli w orzeczeniu o uznaniu za zmarłego czas śmierci został oznaczony tylko datą dnia, za chwilę domniemanej śmierci zaginionego uważa się: a) początek tego dnia, b) koniec tego dnia, c) początek lub koniec tego dnia, w zależności od tego, która chwila według okoliczności jest bardziej prawdopodobna.	b	art. 31 § 3
48.	Jeżeli kilka osób utraciło życie podczas grożącego im wspólnie niebezpieczeństwa, domniemywa się, że: a) żadna z nich się nie uratowała, b) żadna z nich nie mogła umrzeć wcześniej, c) zmarły jednocześnie.	c	art. 32
49.	Osobami prawnymi są: a) państwowe jednostki organizacyjne oraz Skarb Państwa, o ile przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej, b) państwowe jednostki organizacyjne oraz spółki prawa handlowego, którym ustawa – Kodeks spółek handlowych przyznaje osobowość prawną, c) Skarb Państwa i jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną.	c	art. 33
50.	Skarb Państwa: a) jest osobą prawną, b) nie jest osobą prawną, c) jest jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, do której stosuje się odpowiednio przepisy o osobach prawnych.	a	art. 33

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
51.	Do jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, stosuje się odpowiednio przepisy: a) o osobach fizycznych, b) o państwowych jednostkach organizacyjnych, c) o osobach prawnych.	c	art. 33 ¹ § 1
52.	Członkowie jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, za zobowiązania jednostek: a) ponoszą odpowiedzialność subsydiarną; odpowiedzialność ta powstaje z chwilą, gdy jednostka organizacyjna stała się niewypłacalna – o ile ustawa nie stanowi inaczej, b) nie ponoszą odpowiedzialności, o ile ustawa nie stanowi inaczej, c) ponoszą odpowiedzialność solidarną; odpowiedzialność ta powstaje z chwilą powstania zobowiązania.	a	art. 33 ¹ § 2
53.	Podmiotem praw i obowiązków, które dotyczą mienia państwowego nienależącego do innych państwowych osób prawnych, jest w stosunkach cywilnoprawnych: a) Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej, b) przedstawiciel właściwego miejscowo organu rządowej administracji zespolonej, c) Skarb Państwa.	c	art. 34
54.	Powstanie, ustrój i ustanie osób prawnych określa(-ją): a) statut osoby prawnej, b) właściwe przepisy; w wypadkach i w zakresie w przepisach tych przewidzianych organizację i sposób działania osoby prawnej reguluje także jej statut, c) tylko ustawa.	b	art. 35
55.	Jednostka organizacyjna uzyskuje osobowość prawną z chwilą: a) jej wpisu do właściwego rejestru, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej, b) uchwalenia statutu, c) ukonstytuowania jej władz.	a	art. 37 § 1
56.	Osoba prawna działa poprzez: a) swoich przedstawicieli w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie, b) swoich przedstawicieli i prokurentów w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie, c) swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie.	c	art. 38
57.	Jeżeli zawierający umowę jako organ osoby prawnej nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres: a) ważność umowy zależy od jej potwierdzenia przez osobę prawną, w której imieniu umowa została zawarta, b) umowa jest bezwzględnie nieważna, c) umowa jest zawsze ważna.	a	art. 39 § 1
58.	Jeżeli zawierający umowę jako organ osoby prawnej nie ma umocowania albo przekroczy jego zakres, w braku potwierdzenia tej umowy przez tę osobę prawną, obowiązany jest do: a) uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem błędu, b) odstąpienia od umowy i naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę, nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu, c) zwrotu tego, co otrzymał od drugiej strony w wykonaniu umowy, oraz do naprawienia szkody, którą druga strona poniosła przez to, że zawarła umowę nie wiedząc o braku umocowania lub o przekroczeniu jego zakresu.	c	art. 39 § 3
59.	Państwowe osoby prawne: a) nie ponoszą odpowiedzialności za zobowiązania Skarbu Państwa, b) ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania Skarbu Państwa bez ograniczenia, c) ponoszą odpowiedzialność za zobowiązania Skarbu Państwa jedynie w stosunku do osób fizycznych.	a	art. 40 § 1
60.	Za zobowiązania jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych osób prawnych odpowiedzialność: a) ponoszą odpowiednio jednostki samorządu terytorialnego i samorządowe osoby prawne, chyba że przepis odrębny stanowi inaczej, b) ponosi Skarb Państwa, c) ponosi Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej.	a	art. 40 § 3

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
61.	Jeżeli ustawa lub oparty na niej statut nie stanowi inaczej, siedzibą osoby prawnej jest miejscowość, w której ma siedzibę jej organ: a) nadzorczy, b) zarządzający, c) założycielski.	b	art. 41
62.	Jeżeli osoba prawna nie może być reprezentowana lub prowadzić swoich spraw ze względu na brak organu albo brak w składzie organu uprawnionego do jej reprezentowania, sąd ustanawia dla niej: a) pełnomocnika, który podlega nadzorowi sądu właściwego ze względu na siedzibę osoby prawnej, b) opiekuna, który podlega nadzorowi sądu właściwego ze względu na siedzibę osoby prawnej, c) kuratora, który podlega nadzorowi sądu, który go ustanowił.	c	art. 42 § 1
63.	Do czasu powołania albo uzupełnienia składu organu, o którym mowa powyżej, albo ustanowienia likwidatora kurator: a) podejmuje wyłącznie czynności niecierpiące zwłoki, b) reprezentuje osobę prawną oraz prowadzi jej sprawy w granicach określonych w zaświadczeniu sądu, c) reprezentuje osobę prawną oraz podejmuje czynności mające na celu likwidację osoby prawnej.	b	art. 42 § 2
64.	Kuratora ustanawia się na okres nieprzekraczający: a) roku, b) 2 lat, c) 3 lat.	a	art. 42 ¹ § 1
65.	Do osób prawnych: a) nie stosuje się przepisów o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych, nawet odpowiednio, b) stosuje się odpowiednio przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych, c) stosuje się przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych, tylko jeśli firma osoby prawnej zawiera nazwisko lub pseudonim osoby fizycznej.	b	art. 43
66.	Przedsiębiorcą jest: a) wyłącznie osoba fizyczna, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową, b) wyłącznie osoba prawna, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową, c) osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, której przepisy szczególne przyznają zdolność prawną, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.	c	art. 43 ¹
67.	Przedsiębiorca działa pod: a) nazwą lub własnym nazwiskiem, b) nazwą, c) firmą.	c	art. 43 ² § 1
68.	Firmę ujawnia się: a) poprzez obowiązkowe sporządzenie pieczętki, b) w rejestrze oraz na szyldzie, c) we właściwym rejestrze, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.	c	art. 43 ² § 2
69.	Firma przedsiębiorcy: a) powinna się odróżniać dostatecznie od firm innych przedsiębiorców prowadzących działalność na tym samym rynku, b) nie może być podobna do firm innych przedsiębiorców prowadzących działalność na tym samym rynku, c) powinna nawiązywać formą do innych przedsiębiorców prowadzących podobną działalność na tym samym rynku.	a	art. 43 ³ § 1

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
70.	Firma przedsiębiorcy nie może: a) być za długa oraz wprowadzać w błąd, w szczególności co do osoby przedsiębiorcy, przedmiotu działalności przedsiębiorcy, miejsca działalności, źródeł zaopatrzenia, b) wprowadzać w błąd, w szczególności co do osoby przedsiębiorcy, przedmiotu działalności przedsiębiorcy, miejsca działalności, źródeł zaopatrzenia, c) wskazywać innych niż rzeczywiste podstaw działalności przedsiębiorcy oraz wprowadzać w błąd, w szczególności co do osoby przedsiębiorcy, przedmiotu działalności przedsiębiorcy, miejsca działalności lub źródeł zaopatrzenia.	b	art. 43 ³ § 2
71.	Firmą osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą: a) zawsze jest wyłącznie jej imię i nazwisko, b) nigdy nie jest jej imię i nazwisko, c) jest jej imię i nazwisko; nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy, miejsce jej prowadzenia oraz innych określeń dowolnie obranych.	c	art. 43 ⁴
72.	Firmą osoby prawnej jest: a) jej adres i nazwa, b) jej adres, nazwa i numer REGON, c) jej nazwa.	c	art. 43 ⁵ § 1
73.	Firma osoby prawnej zawiera: a) co najmniej przedmiot działalności, siedzibę tej osoby oraz inne określenia dowolnie obrane, b) koniecznie siedzibę i formę prawną tej osoby, fakultatywnie może także zawierać przedmiot działalności, c) określenie formy prawnej osoby prawnej, które może być podane w skrócie, a ponadto może wskazywać na przedmiot działalności, siedzibę tej osoby oraz inne określenia dowolnie obrane.	c	art. 43 ⁵ § 2
74.	Umieszczenie nazwiska albo pseudonimu osoby fizycznej w firmie osoby prawnej wymaga: a) pisemnej zgody tej osoby, b) pisemnej zgody tej osoby, stwierdzonej aktem notarialnym, c) pisemnej zgody tej osoby, z podpisem poświadczonym notarialnie.	a	art. 43 ⁵ § 3
75.	Umieszczenie nazwiska albo pseudonimu osoby fizycznej w firmie osoby prawnej, w przypadku śmierci tej osoby: a) jest niemożliwe, b) jest niemożliwe, chyba że osoba ta w testamentie wyraziła na to zgodę, c) jest możliwe, za pisemną zgodą jej małżonka i dzieci.	c	art. 43 ⁵ § 3
76.	Firma oddziału osoby prawnej zawiera: a) pełną nazwę tej osoby oraz określenie „oddział”, b) pełną nazwę tej osoby oraz określenie „oddział”, ze wskazaniem miejscowości, w której oddział ma siedzibę oraz siedziby głównej osoby prawnej, c) pełną nazwę tej osoby oraz określenie „oddział”, ze wskazaniem miejscowości, w której oddział ma siedzibę.	c	art. 43 ⁶
77.	Zmiana firmy: a) powinna zostać ujawniona w rejestrze, w terminie 14 dni od jej dokonania, b) nie wymaga ujawnienia w rejestrze, c) wymaga ujawnienia w rejestrze.	c	art. 43 ⁷
78.	W przypadku gdy osoba prawna ulega przekształceniu: a) jej firma powinna ulec zmianie, b) jej firma ulega zmianie, c) osoba prawna może zachować jej dotychczasową firmę, z wyjątkiem określenia wskazującego formę prawną osoby prawnej, jeżeli uległa ona zmianie.	c	art. 43 ⁷
79.	Po przekształceniu spółki osobowej: a) można zachować jej dotychczasową firmę, z wyjątkiem określenia wskazującego formę prawną spółki, jeżeli uległa ona zmianie, b) firma spółki musi ulec stosownej zmianie, c) firma spółki musi ulec stosownej zmianie wraz z wpisem do rejestru.	a	art. 43 ⁷

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
80.	W przypadku utraty członkostwa przez wspólnika, którego nazwisko było umieszczone w firmie, spółka: a) musi zmienić firmę, b) powinna zmienić firmę w terminie 21 dni od momentu, w którym wystawiony został akt zgonu, c) może zachować w swej firmie nazwisko byłego wspólnika tylko za wyrażoną na piśmie jego zgodą, a w razie jego śmierci – za zgodą jego małżonka i dzieci.	c	art. 43 ⁸ § 1
81.	W przypadku gdy osoba fizyczna, będąca następcą prawnym innej osoby fizycznej, kontynuuje jej działalność gospodarczą: a) powinna zmienić firmę poprzez usunięcie z niej nazwiska zmarłej osoby fizycznej, b) powinna zmienić firmę poprzez usunięcie z niej nazwiska zmarłej osoby fizycznej, chyba że zmarła osoba przed śmiercią zgodziła się w akcie notarialnym na pozostawienie firmy bez zmian, c) może zachować w swej firmie nazwisko zmarłego wspólnika tylko za zgodą wyrażoną na piśmie, jej małżonka i dzieci.	c	art. 43 ⁸ § 2
82.	Nabywca przedsiębiorstwa: a) może je nadal prowadzić pod dotychczasową nazwą. Powinien jednak umieścić dodatek wskazujący firmę lub nazwisko nabywcy, chyba że strony postanowiły inaczej, b) powinien zmienić nazwę, c) powinien zmienić nazwę poprzez uwzględnienie w niej swoich danych.	a	art. 43 ⁸ § 3
83.	Firma: a) nie może być zbyta, b) może być zbyta, przy czym zbycie firmy powinno być dokonane w formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, c) może być zbyta, przy czym zbycie firmy powinno być dokonane w formie aktu notarialnego.	a	art. 43 ⁹ § 1
84.	Firma przedsiębiorcy nie może być zbyta, a przedsiębiorca: a) nie może upoważnić innego przedsiębiorcy do korzystania ze swej firmy, chyba że co innego wynika z przepisów szczególnych, b) może upoważnić innego przedsiębiorcę do korzystania ze swej firmy, jeżeli nie wprowadza to w błąd, c) w żadnym przypadku nie może upoważnić innego przedsiębiorcy do korzystania ze swej firmy.	b	art. 43 ⁹ § 2
85.	Przedsiębiorca, którego prawo do firmy zostało zagrożone cudzym działaniem, może: a) żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, b) w każdym czasie żądać zaniechania tego działania, c) żądać odszkodowania za rzeczywiste i potencjalne straty spowodowane takim działaniem.	a	art. 43 ¹⁰
86.	W przypadku gdy prawo przedsiębiorcy do firmy zostało naruszone cudzym działaniem przedsiębiorca może: a) żądać zaniechania tego działania, nawet jeżeli nie jest ono bezprawne, b) żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, oraz wydania korzyści uzyskanej przez osobę, która dopuściła się naruszenia lub jej następców prawnych, c) żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne, a także usunięcia jego skutków, złożenia oświadczenia lub oświadczeń w odpowiedniej treści i formie, naprawienia na zasadach ogólnych szkody majątkowej lub wydania korzyści uzyskanej przez osobę, która dopuściła się naruszenia.	c	art. 43 ¹⁰
87.	Mienie to: a) własność i inne prawa majątkowe i niemajątkowe, b) własność i inne prawa majątkowe i niemajątkowe, nienależące do Skarbu Państwa, c) własność i inne prawa majątkowe.	c	art. 44
88.	Własność i inne prawa majątkowe, stanowiące mienie państwowe, przysługują: a) wyłącznie Skarbowi Państwa, b) Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym, c) Skarbowi Państwa, innym państwowym osobom prawnym oraz gminom i ich związkom.	b	art. 44 ¹ § 1

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
89.	Uprawnienia majątkowe Skarbu Państwa względem państwowych osób prawnych określają: a) odrębne przepisy, w szczególności regulujące ich ustrój, b) ich statuty, c) ich regulaminy.	a	art. 44 ¹ § 2
90.	Rzeczami w rozumieniu Kodeksu cywilnego są: a) przedsiębiorstwa, b) przedmioty materialne i niematerialne, c) tylko przedmioty materialne.	c	art. 45
91.	Nieruchomościami są: a) grunty oraz stojące na nich budynki, jeżeli na mocy Kodeksu cywilnego stanowią części nieruchomości, b) grunty, budynki oraz prawa wpisane do ksiąg wieczystych, c) części powierzchni ziemskiej stanowiące odrębny przedmiot własności (grunty), jak również budynki trwale z gruntem związane lub części takich budynków, jeżeli na mocy przepisów szczególnych stanowią odrębny od gruntu przedmiot własności.	c	art. 46 § 1
92.	Nieruchomościami rolnymi (gruntami rolnymi) są nieruchomości, które: a) są lub mogą być wykorzystywane do prowadzenia działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej, b) są lub mogą być wykorzystywane do prowadzenia działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, z wyłączeniem produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej, c) są lub mogą być wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej w rolnictwie, nie wyłączając produkcji ogrodniczej, sadowniczej i rybnej.	a	art. 46 ¹
93.	Część składowa rzeczy: a) może być odrębnym przedmiotem własności i innych praw rzeczowych, b) może być przedmiotem praw rzeczowych związanych z własnością, c) nie może być odrębnym przedmiotem własności i innych praw rzeczowych.	c	art. 47 § 1
94.	Częścią składową rzeczy jest: a) wszystko, co nie może być od niej odłączone bez uszkodzenia lub istotnej zmiany całości albo bez uszkodzenia lub istotnej zmiany przedmiotu odłączonego i nie jest z nią połączone tylko dla przemijającego użytku, b) rzecz ruchoma potrzebna do korzystania z rzeczy głównej zgodnie z jej przeznaczeniem, jeżeli pozostaje z nią w faktycznym związku odpowiadającym temu celowi, c) zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych, służący do korzystania z niej zgodnie z przeznaczeniem.	a	art. 47 § 2 i 3
95.	Przedmioty połączone z rzeczą tylko dla przemijającego użytku: a) stanowią jej części składowe, b) nie stanowią jej części składowych, c) nie stanowią jej części składowych, chyba że nie da się ich odłączyć bez znacznego uszkodzenia rzeczy głównej.	b	art. 47 § 3
96.	Do części składowych gruntu należą w szczególności: a) budynki oraz przedmioty trwale z gruntem związane, jak również drzewa i inne rośliny żyjące, b) drzewa, budynki oraz urządzenia umieszczone w gruncie, c) budynki i inne urządzenia trwale z gruntem związane, jak również drzewa i inne rośliny od chwili zasadzenia lub zasiania, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie.	c	art. 48
97.	Urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz inne urządzenia podobne: a) należą do części składowych nieruchomości, o ile nie wchodzi w skład przedsiębiorstwa lub zakładu, b) nie należą do części składowych nieruchomości, c) należą do części składowych nieruchomości, o ile wchodzi w skład przedsiębiorstwa lub zakładu.	a	art. 49 § 1

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
98.	Prawa związane z własnością nieruchomości uważa się za: a) jej części składowe, b) pożytki prawa, c) jej przynależności.	a	art. 50
99.	Przynależnościami są: a) rzeczy ruchome potrzebne do korzystania z innej rzeczy (rzeczy głównej) zgodnie z jej przeznaczeniem, jeżeli pozostają z nią w faktycznym związku odpowiadającym temu celowi, b) rzeczy ruchome potrzebne do korzystania z innej rzeczy (rzeczy głównej), jeżeli pozostają z nią w związku odpowiadającym temu celowi, c) rzeczy ruchome oraz nieruchomości potrzebne do korzystania z innej rzeczy zgodnie z jej przeznaczeniem, jeżeli pozostają z nią w związku odpowiadającym temu celowi.	a	art. 51 § 1
100.	Rzecz nienależąca do właściciela rzeczy głównej: a) może być przynależnością, b) nie może być przynależnością, c) może być przynależnością, chyba że właściciel zbył ją przed powstaniem roszczenia.	b	art. 51 § 2
101.	Przynależność, która została pozbawiona faktycznego związku z rzeczą główną: a) nie traci charakteru przynależności, b) traci charakter przynależności, c) nie traci charakteru przynależności, o ile pozbawienie jej faktycznego związku z rzeczą główną ma charakter przemijający.	c	art. 51 § 3
102.	Czynność prawna mająca za przedmiot rzecz główną: a) nie odnosi skutku także względem przynależności, chyba że co innego wynika z treści czynności albo z przepisów szczególnych, b) zawsze odnosi skutek także względem przynależności, c) odnosi skutek także względem przynależności, chyba że co innego wynika z treści czynności albo z przepisów szczególnych.	c	art. 52
103.	Pożytkami naturalnymi rzeczy są: a) dochody, które rzecz przynosi na podstawie stosunku prawnego, b) jej plody i inne odłączone od niej części składowe, o ile według zasad prawidłowej gospodarki stanowią normalny dochód z rzeczy, c) dochody, które rzecz przynosi zgodnie ze swym społeczno-gospodarczym przeznaczeniem.	b	art. 53 § 1
104.	Dochody, które rzecz przynosi na podstawie stosunku prawnego, są: a) pożytkami cywilnymi rzeczy, b) pożytkami naturalnymi rzeczy, o ile według zasad prawidłowej gospodarki stanowią normalny dochód z rzeczy, c) pożytkami cywilnymi rzeczy, o ile według zasad prawidłowej gospodarki stanowią normalny dochód z rzeczy.	a	art. 53 § 2
105.	Dochody, które prawo przynosi zgodnie ze swym społeczno-gospodarczym przeznaczeniem, są: a) pożytkami prawa, b) pożytkami cywilnymi, c) pożytkami naturalnymi.	a	art. 54
106.	Uprawnionemu do pobierania pożytków: a) przypadają pożytki naturalne, które zostały odłączone od rzeczy w czasie trwania jego uprawnienia, a pożytki cywilne – w stosunku do czasu trwania tego uprawnienia, b) przypadają pożytki cywilne, które zostały odłączone od rzeczy w czasie trwania jego uprawnienia, a pożytki naturalne – w stosunku do czasu trwania tego uprawnienia, c) przypadają pożytki naturalne – w stosunku do czasu trwania tego uprawnienia, a nie przypadają pożytki cywilne.	a	art. 55 § 1
107.	Jeżeli uprawniony do pobierania pożytków poczynił nakłady w celu uzyskania pożytków, które przypadły innej osobie: a) przysługuje mu roszczenie o zwrot pożytków, b) należy mu się od niej odszkodowanie za te nakłady. Odszkodowanie nie może przenosić wartości pożytków, c) należy mu się od niej wynagrodzenie za te nakłady. Wynagrodzenie nie może przenosić wartości pożytków.	c	art. 55 § 2

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
108.	Zorganizowany zespół składników niematerialnych i materialnych przeznaczonych do prowadzenia działalności gospodarczej to: a) zakład, b) przedsiębiorstwo, c) firma.	b	art. 55 ¹
109.	Własność urządzeń, materiałów i wyrobów oraz inne prawa rzeczowe do ruchomości: a) wchodzi w skład przedsiębiorstwa, b) nie wchodzi w skład przedsiębiorstwa, c) wchodzi w skład zakładu.	a	art. 55 ¹ pkt 2
110.	Wierzytelności, prawa z papierów wartościowych i środki pieniężne: a) wchodzi w skład zakładu, b) stanowią przedmiot odrębnej własności i nie wchodzi ani w skład zakładu, ani przedsiębiorstwa, c) wchodzi w skład przedsiębiorstwa.	c	art. 55 ¹ pkt 4
111.	Czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo obejmuje: a) zawsze wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, b) tylko to, co obejmuje dana czynność na podstawie przepisów szczególnych, c) wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej albo z przepisów szczególnych.	c	art. 55 ²
112.	Gospodarstwo rolne obejmuje: a) grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą, oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego, b) grunty rolne wraz z urządzeniami i inwentarzem oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego, c) grunty rolne wraz z urządzeniami i inwentarzem.	a	art. 55 ³
113.	Za zobowiązania związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego odpowiada: a) nabywca przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego solidarnie ze zbywcą, b) nabywca przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego, c) nabywca przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego solidarnie ze zbywcą, chyba że w chwili nabycia nie wiedział o tych zobowiązaniach, mimo zachowania należytej staranności.	c	art. 55 ⁴
114.	Odpowiedzialność nabywcy przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego za zobowiązania związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego: a) jest pełna i solidarna ze zbywcą, b) ogranicza się do wartości nabytego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa według cen w chwili nabycia, c) ogranicza się do wartości nabytego przedsiębiorstwa lub gospodarstwa według stanu w chwili nabycia, a według cen w chwili zaspokojenia wierzyciela.	c	art. 55 ⁴
115.	Odpowiedzialność nabywcy przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego za zobowiązania związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego: a) może być wyłączona w każdym czasie, b) może być ograniczona, lecz nie może być wyłączona bez zgody wierzyciela, c) nie może być wyłączona ani ograniczona bez zgody wierzyciela.	c	art. 55 ⁴
116.	Czynność prawna wywołuje nie tylko skutki w niej wyrażone, lecz również te, które: a) wynikają z ustawy, z orzecznictwa sądów i z ustalonych zwyczajów, b) wynikają z ustawy, z zasad współżycia społecznego i z ustalonych zwyczajów, c) wynikają z zasad współżycia społecznego, z orzecznictwa sądów i z ustalonych zwyczajów.	b	art. 56
117.	Jeżeli według ustawy prawo do przeniesienia, obciążenia, zmiany lub zniesienia prawa jest zbywalne, to: a) można przez czynność prawną wyłączyć lub ograniczyć to prawo, b) można przez czynność prawną ograniczyć to prawo, lecz nie można go wyłączyć, c) nie można przez czynność prawną wyłączyć ani ograniczyć tego prawa.	c	art. 57 § 1

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
118.	Zobowiązanie uprawnionego do przeniesienia, obciążenia, zmiany lub zniesienia prawa do tego, że nie dokona oznaczonych rozporządzeń tym prawem, jest: a) dopuszczalne tylko w przypadkach przewidzianych prawem, b) dopuszczalne tylko w przypadku zobowiązań wyrażonych w pieniądzu, c) dopuszczalne.	c	art. 57 § 2
119.	Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest: a) bezwzględnie nieważna, b) ważna, jednak każdemu, kto ma w tym interes prawny, przysługuje roszczenie o jej unieważnienie, c) nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.	c	art. 58 § 1
120.	Czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, o ile przepis szczególny nie stanowi inaczej: a) jest nieważna, b) jest zawsze ważna, c) jest bezskuteczna.	a	art. 58 § 2
121.	Jeżeli nieważnością jest dotknięta tylko część czynności prawnej, czynność: a) pozostaje w mocy co do pozostałych części, chyba że z okoliczności wynika, iż bez postanowień dotkniętych nieważnością czynność nie zostałaby dokonana, b) pozostaje w mocy w całości, c) pozostaje w mocy co do pozostałych części, jednak tylko w przypadku gdyby jej unieważnienie niosło ze sobą rażące pokrzywdzenie osoby, której czynność ta dotyczy.	a	art. 58 § 3
122.	W razie zawarcia umowy, której wykonanie czyni całkowicie lub częściowo niemożliwym zadośćuczynienie roszczeniu osoby trzeciej, osoba ta może: a) zawsze żądać uznania umowy za bezskuteczną w stosunku do niej, b) żądać uznania umowy za bezskuteczną w stosunku do niej, jeżeli strony o jej roszczeniu wiedziały albo jeżeli umowa była nieodpłatna, o ile od zawarcia umowy nie upłynął rok, c) żądać uznania umowy za bezskuteczną w stosunku do niej, jeżeli strony o jej roszczeniu wiedziały albo jeżeli umowa była nieodpłatna, o ile od zawarcia umowy nie upłynęło 6 miesięcy.	b	art. 59
123.	Wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez (oświadczenie woli): a) każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej, b) każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, c) każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób wyraźny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie.	b	art. 60
124.	Oświadczenie woli wyrażone w postaci innej niż elektroniczna, które ma być złożone innej osobie, jest złożone: a) zawsze z chwilą zapoznania się przez nią z jego treścią, b) z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią, c) zawsze z chwilą jego wyrażenia.	b	art. 61 § 1
125.	Odwołanie oświadczenia woli, które miało być złożone innej osobie, jest skuteczne wtedy, gdy: a) doszło jednocześnie z tym oświadczeniem lub wcześniej, b) doszło jednocześnie z tym oświadczeniem, c) doszło przed tym oświadczeniem.	a	art. 61 § 1

Nr	Treść pytania	Odp.	Źródło
126.	Oświadczenie woli wyrażone w postaci elektronicznej jest złożone innej osobie z chwilą, gdy: a) wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, że osoba ta powinna zapoznać się z jego treścią, b) wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, że osoba ta zapoznała się z jego treścią, c) wprowadzono je do środka komunikacji elektronicznej w taki sposób, żeby osoba ta mogła zapoznać się z jego treścią.	c	art. 61 § 2
127.	Jeżeli składający oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, zmarł zanim oświadczenie woli do tej osoby doszło, oświadczenie to: a) zawsze traci moc wskutek tego, b) nie traci mocy wskutek tego, chyba że co innego wynika z treści oświadczenia, z ustawy lub z okoliczności, c) traci moc wskutek tego, chyba że co innego wynika z zasad współżycia społecznego.	b	art. 62
128.	Jeżeli do dokonania czynności prawnej potrzebna jest zgoda osoby trzeciej, osoba ta może wyrazić zgodę: a) tylko po złożeniu oświadczenia przez osoby dokonujące czynności, b) tylko przed złożeniem oświadczenia przez osoby dokonujące czynności, c) także przed złożeniem oświadczenia przez osoby dokonujące czynności albo po jego złożeniu.	c	art. 63 § 1
129.	Jeżeli do ważności czynności prawnej wymagana jest forma szczególna, oświadczenie obejmujące zgodę osoby trzeciej powinno być złożone: a) w tej samej formie, b) co najmniej w tej samej formie, c) w tej samej formie, jednak forma aktu notarialnego jest zawsze właściwa.	a	art. 63 § 2
130.	Prawomocne orzeczenie sądu stwierdzające obowiązek danej osoby do złożenia oznaczonego oświadczenia woli: a) zastępuje to oświadczenie, b) jest tytułem egzekucyjnym, podlegającym wykonaniu w drodze egzekucji sądowej, c) zastępuje to oświadczenie tylko wtedy, gdy sąd tak postanowi.	a	art. 64
131.	Oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają: a) zasady współżycia społecznego, b) zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, c) ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje.	c	art. 65 § 1
132.	W umowach należy badać: a) jaki był cel umowy, określony na podstawie jej dosłownego brzmienia, b) raczej jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, niż opierać się na jej dosłownym brzmieniu, c) jakie było dosłowne brzmienie umowy i jego znaczenie.	b	art. 65 § 2
133.	Przepisy o oświadczeniach woli stosuje się do innych oświadczeń: a) odpowiednio, b) wprost, chyba że co innego wynika z ustawy, c) wprost, chyba że co innego wynika z treści czynności, okoliczności albo przepisów szczególnych.	a	art. 65 ¹
134.	Oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy: a) stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy, b) stanowi ofertę, c) nie stanowi oferty, chyba że w oświadczeniu w sposób wyraźny wyrażono chęć złożenia oferty.	a	art. 66 § 1

Przejdź do księgarni →

ksiegarnia.beck.pl